

Измѣняемы сж: г, ж, к, ц, ч,
ш, щ, х.

Неизмѣняемы сж: б, в, д, з, л,
м, н, п, р, с, т, ф.

Отъ измѣняемы—ты:

г, ся измѣнява на ж и з: Богъ, Боже; нога, позъ.
к „ „ на ч и ц: кракъ, краче, ракъ, раци.
х „ „ на ш и с: уxo, уши, сиромaxъ, сиромаси.
ж „ „ „ г и з: лѣжѣж, лѣгахъ, ближѣж, близaxъ.
ч „ „ „ к и ц: плачѣж, плакахъ, грачѣж, грацахъ.
ш „ „ „ с и х: пишѣж, писaxъ, вършѣж, върсахъ.
ц „ „ „ ч: отецъ, отче.
щ „ „ „ ск: ищѣж, исахъ.

10.—Що е сричка (слогъ)?

Сама гласна или заедно съ съгласны
като ся изрѣче, дава гласъ, и тоя гласъ
ся наричя сричка: о-те-че-ство.

11.—Що е рльчъ?

Една, двѣ и повече срички изрѣчени
маедно, правятъ рльчъ: Богъ, о-тецъ,
че-ло-вѣкъ и прч.

12.—Що ся дума едносрична, двусри-
чна и многосрична рльчъ?

Рльчъ отъ едина сричка дума ся едно-